

ΜΑΛΛΙΑ...

Μαλλιά χαδιάρικα ἀγοριοῦ,
— μετάξι ὠχρό, γλυστερὸ ἀτσάλι —
κ' ὑπάκουο, φρόνιμο κεφάλι
κάτω ἀπ' τὴ φούχτα τοῦ χεριοῦ,

λυγερὸ ἀπάνω στὸν χλωμό,
λιγνό, χαριτωμένο αὐχένα
πὺν ἄλυσσιδα μαλαματένια
ζώνει καὶ πέφτει ἀπ' τὸ λαιμό,

κάποιος ζωγράφος ξακουστός,
πολὺ πὺν θάχει ἀγαπήσει
τὰ νειάτα, αὐτὸς σᾶς ἔχει ἀφήσει,
θαμπὲς κλωστὲς, τὸ χρῶμα αὐτό :

σὰ νᾶθελε — γιὰ ὦρα πολλή —
στὴ ζωὴν ἀπάνω νὰ τυπώσει,
λατρεία μεστὸ καὶ μάταιη γνώση !
τὸ πιὸ ἀξεκλείδωτο φιλί.

Πιὸ ἀτάραχα ἀπὸ μάτια : ἐσᾶς
ἀνάξιο πρᾶμμα δὲ μολεύει !
ὁ ἄκρος ἀθέρας σας σαλεύει
σ' ἀγιάζι, πὺν ἀλαφρὸ φυσᾶ.

Ἡμερα, σὰν τοῦ περβολιοῦ
τὴ δροσερὴν ἀνάσα, πὺν ἔχουν
οἱ χλωρασιές, σὰν καταβρέχουν
κατὰ τὸ γέρισμο τοῦ ἡλιοῦ.

Μαλλιά γλυκά, σὰν τῆς νυχτὸς
τὸ χῶτο, πού, ἄκρη στὰ κλωνάρια,
ξεπνέει στὰ χνούδια καὶ στ' ἀχνάρια —
πόσες χάρες πὺν σᾶς χρωστῶ !

καμωμένα για τὶς εὐχὲς
τῆς ἄφρασης, μπρὸς στ' ἅγιο βῆμα,
— ὅμως τῆς εὐλογίας τὸ σχῆμα
τὸ πιὸ ἱερό, εἶν' ἀπ' τὶς ψυχὲς

ποὺ σπαράζουν μέσα στὸ κρῖμα.

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΓΑΠΗΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με ξαναβρίσκει ἡ συντροφιά τὰ βράδια,
τὶς νύχτες τὸ βιβλίο τὸ σοφό·
τὶς σκόλες στ' ἀκρογιάλια, στὰ λαγκάδια
γυρνῶ, σὰν πρῶτα, κ' εὐωδιὲς ρουφῶ.

Καὶ τὶ ἤσυχά δουλεύω, μὲ τὶ κέφι!
Πῶς ἡ ζωὴ μου ἀκούραστα κυλᾷ...
Καὶ σὰν τῆς ἡδονῆς ἀκούω τὸ ντέφι
ρίχνουμαι στὸ μεθύσι τῆς τρελά.

Ἐντὶ γιὰ τοὺς καημοὺς τῆς ζήλειας, γλύκες
βρίσκω πετώντας δῶ καὶ κεῖ φαιδρός.—
— Ἄς εἶσαι εὐλογημένη ποὺ μ' ἀφήκες!
Δὲν τόξερα πὼς ἦταν πιά καιρός.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ